

Ballettens Venners Applauspris

Applausprisen tildeles en person eller en organisation, der har ydet en vigtig og vedholdende indsats for dansen i Danmark, men som ikke nødvendigvis har fået den fortjente anerkendelse og generelle påskønnelse.

Prismodtageren kan være danser, pædagog, instruktør, kostumedesigner, lysdesigner, dramaturg, danseadministrator, danseformidler eller en anden ildsjæl, der har været med til at løfte et kompagni eller et danseprojekt.

Ballettens Venners Applauspris er på 20.000 kr.

Prisen tildeles årligt ved foreningens generalforsamling i oktober måned og overrækkes af foreningens protektor, H.K.H. Prinsesse Benedikte.

Prismodtageren er ikke danser ud over, at hun lejlighedsvis træner ballet hos Eva Kloborg, men hun brænder for dansekunsten. Det med at brænde skal tages helt bogstaveligt. Det vender jeg tilbage til.

Prismodtageren er ikke omfattet af nogen af ovennævnte stillingsbeskrivelser, men hun er en ildsjæl og har vedholdende understøttet Den Kongelige Ballet i København siden 2006 og gør det stadig.

Prismodtageren er født i Narva i Estland, men flyttede allerede som 14-årig til Tallinn for at uddanne sig indenfor musik. Det blev til 16 års studier. 8 år med musikskole, 3 år på musik college og endelig 5 år på Estonian Academy of Music, hvor hun var færdig i 1992.

Derefter kunne hun kalde sig både koncertpianist og pædagog. Prismodtageren spiller næsten alle instrumenter og har spillet dem på Music College i Tallinn. Prismodtageren har endvidere arbejdet på koreografisk afdeling på Tallinn Universitet. Der er altså tale om en gammel kærlighed til dansen. Prismodtageren har også arbejdet med sangere, men hendes hjerte og store passion ligger til dansen.

Som hun selv siger:

”Jeg har arbejdet med sangere, spillet i orkester og spillet på alle instrumenter og har bredt kendskab til musikbranchen, men det er dansen og danserne, der står mit hjerte ekstra nært. Vi støtter hinanden med musikalitet og energi, og om jeg arbejder med 1 eller 70 dansere, gør ingen forskel.”

Prismodtageren har altid drømt stort, og de drømme hun havde, kunne hun se udfolde sig på Det Kongelige Teater. Hun gik til audition på teatret i 2005 og fra januar 2006 har hun arbejdet her. And the rest is history.

Som prismodtageren siger. ”Både jeg og min sjæl tilhører Det Kongelige Teater. Det er det bedste sted at arbejde”. Større ros er det vist svært at opnå for en arbejdsplads, må man sige.

Rosen går selvfølgelig også den anden vej. Fra alle sider lyder det, at i alt hvad prismodtageren beskæftiger sig med, er der engagement og entusiasme. Det bliver aldrig rutine for hende.

Prismodtageren har arbejdet med koreografer, der tæller John Neumeier, Jiri Kylian, Christopher Wheeldon, Flemming Flindt, Frank Andersen, Eva Draw, Nikolaj Hübbe, Elisabeth Platel og Susan Hendl.

Som solo pianist har hun brilleret i ’Dances at a gathering’ (Jerome Robbins), ’Other Dances’ (Jerome Robbins), ’Five Brahms waltzes in the manner of Isadora Duncan’ (Frederick Ashton), ’Kameliadamen’ (John Neumeier). Rygtet vil vide, at sidstnævnte ballet er prismodtagerens favorit.

Hun stiller op til alverdens begivenheder, der selvfølgelig tæller balletforestillinger, men også moderne danseforestillinger, Kulturnatten med meget mere. Prismodtageren spiller ved private arrangementer, ligesom hun ved gode kollegaers jubilæer m.v. ser det som en selvfølge at være på pletten ved flyglet. Senest kan blandt andet nævnes optræden ved Erik Aschengreens mindehøjtidelighed i Balkonfoyeren og ved Susanne Ørskovs 40-års jubilæum i statens tjeneste.

Og nu må spændingen udløses. Modtager af dette års applauspris 2024 er naturligvis:

Koncertpianist Alison Smith.

Som nævnt roser Alison Smith selv, og kollegaer er glade for hende. Anmeldere har dog også ører og øjne for hende, og også her er det udelt ros, der kommer hendes vej. Det er lidt bemærkelsesværdigt, at enkeltmusikere nævnes i anmeldelser om dans. Det sker ikke så tit, men sådan er det ikke med Alison Smith. Her er et par små eksempler:

Fra anmeldelse af ’Ballet og bobler’ maj 2019 skrev Henriette Devantier fra Ungt teaterblod:

”Herefter kom pianist Alison Smith ind på scenen. Efter min mening, er hun nok den dygtigste pianist Det Kongelige Teater har. Hun satte sig med en ro ved flyglet, og tonerne til Chopins ’Fantaisie-

Impromptu, cis mol, opus 66” begyndte at strømme. Musikstykket og Alison Smiths fremførelse tryllebandt. Hun spiller så smukt, at det næsten gør ondt. Der var helt stille blandt publikum.”

Mine egne ord om samme forestilling: ”Allison Smith spillede Frédéric Chopins Fantaisie-Impromptu, cis-mol, opus 66. Hun er en gudsbenådet pianist. Hun er både lidenskabelig og musikalsk på en gang.”

Om ’Kameliadamen’ i juni 2019 skrev jeg i Kulturtid:

”Alison Smith leverer klavermusikken af Chopin. Hun er en fantastisk pianist, og det er en flot bedrift at spille til en helaftensballet.”

Prismodtageren er endelig med på den værste. Det demonstrerede hun i Det Kongelige Teaters alternative kompagni Corpus forestilling ’It finishes when it finishes’ fra 2018. Fra min egen anmeldelse i Kulturtid lød det:

“Forestillingens musik af den etiopiske nonne Emahoy Tsegué-Maryam Guèbrou er til gengæld magisk, og så blev den fortolket fortryllende af Alison Smith på flygel for nu at blive i terminologien. Alison Smith har en stoisk ro over sig og en indlevelse i musikken, som ikke forsvinder, når der i magiens navn flere gange kommer røg ud af ryggen på hendes kjole. Pudsigt effekt var det dog.” Man må sige, at Alison Smith i den grad brændte for kunsten.

Jeg vil slutte med en faglig beskrivelse af Alison Smiths spil, som en tidligere kollega til hende er kommet med. ”Hun behersker den russiske spillemetode. Det gør, at hendes spil forekommer større, har en større dybde og kommer ned i bunden af tangenterne. Hun kan spille ’Svanesøen’ som var det et helt orkester.”

Det er en stor glæde for hele bestyrelsen at kunne tildele Ballettens Venners Applauspris til dig i dag.

Tillykke med prisen.

På bestyrelsens vegne Pia Stilling, den 1. oktober 2024